

GEEF EEN COMPLIMENT DAT BLIJFT HANGEN

Naar wie ga je deze week je complimentjes strooien? Overloop de dagen... zie wie je pad kruist en wie een pluim verdient. Het zijn er meer dan je denkt.

© PxHere

Er is postbode Mattias. Ontiegelijk vroeg uit de veren om de post te sorteren en de dagelijkse krant te bussen terwijl jij nog aan het opstaan bent, aan het douchen of niet eens wakker. Garantie voor een gezellig ontbijt, krant binnen leesbereik. Enkele keren per week fietst hij tegen de middag langs met een brief of een handvol reclame. Tijd voor een snelle groet of even wuiven. Weer of geen weer.

Er is juf Mich. Elke dag even enthousiast en gedreven voor haar kleuters. Leuke ochtendbabbels met haar zitten er voorlopig niet in, vanachter een masker kunnen alleen de ogen twinkelen.

Er is bakker Van Stichelen. Van vader op zoon liggen elke zondag de krokante pistoletjes, de verrukkelijke koffiekoeken en taarten op je te wachten. Op een weekdag domineert het brood: van rogge tot haver, van kramiek tot galet, van abdijbrood tot oergranen, geurig vers en figuurlijk spek voor elke bek. De vriendelijke bediening van studentjes die een cent bijeen sparen, is graag meegenomen.

Er is thuisverpleegster Veerle. Gelukkig zie je haar autootje enkel passeren in de straat om halte houden bij een verre overbuurvrouw. Er waren tijden dat ze dagelijks aanbelde voor een snelle prik. Altijd gehaast, toch tijd voor een attent woord, een schouderklop als het niet ging zoals het moest.

Er is de koster van je kerk. Zelfs in coronatijd schikt hij voor elke uitvaart netjes de stoelen, zet wierookvat en kandelaars klaar, ontsmet, zorgt dat de verwarming een uur op voorhand opstaat, de albes klaarliggen en de muziekinstallatie het niet laat afweten. Maar zijn to do lijst is ruimer dan dat. Altaarkaarsen en devotielichtjes bestellen staat op nummer 1. De tijd dat hij de kaarsen zelf maakte, kan hij zich niet meer herinneren. Vooral de rode 'theelichtjes' gaan goed van de hand. Bij het Sint-Antoniusbeeld om de vraag 'Antonius, lieve vriend, zorg dat ik mijn... snel vindt' kracht bij te zetten, bij het Mariabeeld als stil gebed voor een dierbare die er niet meer is. Wierook, handengel, frisse handdoeken en zeep en papier in het kleinste kamertje van de kerk, de man kent zijn leveranciers.

Er is de buurvrouw, de sterkhouder van de straat. Een wekelijkse babbel bij de oudjes die nauwelijks hun huis uit komen, op zoek naar tweedehandsmeubels voor een aangewaaid gezin, huiswerkmoeder voor de meisjes die nog worstelen met de dt-problematiek van het o zo moeilijke Nederlands.

Er is de buurman, de zwijgzame en ietwat norske gepensioneerde die elke lente plantgoed te veel heeft: selder, tomaat, courgette. En die je in de zomer laat delen in zijn te ruime oogst: aalbessen, boontjes, pruimen, prei.

Er is het jonge gezin een eind verder in de buurt. 'In de fleur van hun leven', zou je oma zeggen. Twee jongetjes en nu een meisjesbaby. Hoe doen ze het om rustig en kalm de kwajongens te hebben waar ze willen, het huilertje te sussen en er zelf goedgezind en energiek bij te lopen? Chapeau!

Er zijn je collega's op het werk. De ene een efficiënte geest waarbij je ook wel je hart kan luchten. De andere de vrolijke en spitse noot op de afdeling. Thuiswerk knaagt ook aan die contacten. Er lopen uiteraard vervelende kwezels rond, die mis je minder en ze vallen moeilijker te complimenteren. Hoewel, als je goed wroet en kijkt, glanst er allicht iets achter hun pantser.

Er zijn de 'straatwerkers'. De mannen van de vuilnisophaling die gezwind je afvalzak oppikken en hem met een zwaai op de kar gooien. De politie die rondtoert en kijkt of er niet buiten de lijntjes gekleurd wordt. De wandelaars met hun honden op wie je de klok kan gelijk zetten, zon of regen. Meer dan een kort knikje zit er niet in, een gebaar van herkenning volstaat.

Er zijn de vrijwilligers die de kerk 'bevolken en open houden', nu iets minder letterlijk te nemen. Er zijn de vrijwilligers van de verenigingen die noodgedwongen winterslaap houden maar na corona opnieuw gedreven staan, er zijn de vrijwilligers in rust- en ziekenhuizen, in de lagere scholen, in de wereldwinkels en bij de sociale kruideniers. Ken je er eentje, geef haar/hem deze week een compliment!

Er zijn je vrienden die je dag opleuken met prettige whatsappberichtjes, een miltje, een bericht of een telefoon en zo een gevoel van verbondenheid creëren. Geen levensbelangrijke of - noodzakelijke conversaties, wel iets wat je dag met warmte vult.

En in je kleine kring is of zijn er je zoon, je dochter, je man of je vrouw die dagelijks het schoon weer maken. Minder voor de hand liggend om te zeggen: bedankt voor je lekkere soep, opgeruimd staat netjes die kamer of keuken, leuke sjaal - je ziet er stralend uit, fijn om even op me te wachten met het ontbijt... en zoveel meer. Complimenten, kleine attenties die het leven meer kleur en glans geven. Meer moet het niet zijn.

Tot slot: een korte handleiding voor het complimenteren. Een compliment ligt niet even vlot en klaar op ieders tong. Oefen. Volg je impuls, volg je hart. Zorg dat het persoonlijk en oprecht is. Gericht. Concreet. En overdrijf niet!

Godelief C.

Dit artikel verscheen naar aanleiding van complimentendag op maandag 1 maart 2021